

Forslag til folketingsbeslutning

om de anerkendte sygekassers adgang til at yde tilskud til kiropraktisk behandling.

Fremsat den 26. november 1970 af *Niels Mørk, Albertsen, Bundvad, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Evald Kristensen og Bertel Pedersen.*

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til ændring af lovgivningen, hvorefter nydende medlemmer af statsanerkendte sygekasser fremtidig får ret til

tilskud til behandling, som ydes af kiropraktorer, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, uden at lægehenvi- sning er for- nøden.

Bemærkninger til forslaget.

Der har gennem de senere år været stort behov hos befolkningen for at blive behandlet hos kiropraktor for visse sygdomme. Det er en almindelig opfattelse i befolkningen, at man i mange tilfælde — endog i tilfælde, hvor lægerne har afsluttet behandlingen uden større resultat — kan opnå betydelig bedring for alvorlige lidelser ved behandling hos kiropraktorer.

På foranledning bl.a. af De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark nedsatte den daværende indenrigsminister i 1963 et udvalg (kiropraktorudvalget) med den opgave at foretage en undersøgelse af, hvorvidt og i bekræftende fald på hvilke nærmere betingelser der burde gennemføres en autorisationsordning for personer med uddannelse i kiropraktisk behandling, samt hvorvidt og i bekræftende fald på hvilke nærmere betingelser der burde gives anerkendte sygekasser ret til at yde tilskud til deres medlemmers modtagelse af kiropraktisk behandling. Udvalget bestod af repræsentanter for indenrigsministeriet, socialministeriet, sundhedsstyrelsen, Alm. dansk Lægeforening, Dansk Kiropraktor-Forening og De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark.

Udvalget afgav betænkning i november 1969 (betænkning nr. 560, 1970).

Udvalgets flertal kunne ikke anbefale en autorisationsordning. Derimod fandt man, at selve den

kiropraktiske behandlingsmetode var så indøvet af de kiropraktorer, der er medlemmer af Dansk Kiropraktor-Forening, at sygekasser og fortsættelsessygekasser i nærmere angivet omfang skal være berettigede til at yde støtte til kiropraktisk behandling — håndgrebsbehandling og kun denne — hos kiropraktorer, der er medlemmer af Dansk Kiropraktor-Forening, når sådan behandling ydes efter en læges ordination. Afgrænsningen af behandlende personer til Dansk Kiropraktor-Forenings medlemmer menes at ville sikre patienterne kvalificeret behandling.

Udvalgets mindretal (kiropraktorerne) stillede forslag om en autorisationsordning for kiropraktorer til selvstændigt at tage syge i kur. Kiropraktorer- nernes virksomhed skulle afgrænses til undersøgelse af patienter og behandling af funktionsforstyrrelser og smertetilstande, som er betinget af abnorme fysiologiske forhold i hvirvelsøjls og bækkenets bevægelsesapparat.

Da der næppe for nærværende er sandsynlighed for gennemførelsen af en offentlig autorisationsordning, finder forslagsstillerne det rigtigt at stille forslag til folketingsbeslutning om ydelse af tilskud til kiropraktisk behandling i tilfælde, hvor denne er givet af kiropraktorer, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd. Befolkningen behandles for tiden såvel af kiropraktorer, som har godkendelse af Dansk Kiropraktor-Råd som af kiropraktorer, der ikke

er i besiddelse af sådan godkendelse. Godkendelsen må anses for særdeles betryggende for befolkningen, da den gives af personer, der er specialister på dette område. Den nuværende lovgivning hindrer ikke kiropraktorer i at udøve deres virksomhed, og i betragtning af at kiropraktorudvalget ikke har udtalt betænkelighed ved deres fortsatte virksomhed, vil det være rimeligt at bygge en tilskudsordning på dette grundlag.

Flertallet i det nævnte udvalg har ønsket, at der kun blev ydet tilskud til kiropraktorbehandling givet efter henvisning af en læge, og socialministeriet har meddelt, at man efter omstændighederne ikke skal modsætte sig, at sygekasser som supplerende ydelse uden statstilskud yder hjælp til kiropraktorbehandling efter lægehenvi sning. Denne beslutning har imidlertid ikke været af større betydning, da lægerne ikke har ønsket at medvirke til befolkningens be-

handling hos kiropraktorerne. Den vil formentlig heller ikke få det, da lægerne næppe vil indgå samarbejde med kiropraktorerne i større udstrækning.

På baggrund af det ovenfor anførte stilles nærværende forslag til folketingsbeslutning, således at folketinget nu kan tage stilling til dette spørgsmål, som skiller læger og kiropraktorer. Ud fra en almindelig betragtning synes det urimeligt, at befolkningen faktisk skal være næsten afskåret fra at modtage tilskud af den offentlige sygeforsikring i forbindelse med behandling hos kiropraktorer.

Der er i befolkningen et meget stærkt ønske om, at der af den offentlige sygeforsikring ydes tilskud til denne behandling, som befolkningen nærer tillid til. Det findes at være urimeligt, at befolkningen ikke kan få tilskud, fordi lægestanden ikke ønsker at samarbejde med kiropraktorerne.